

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010037
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5620010037.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2025 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/7/2020 zo dňa 8.1.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 3T/7/2020 zo dňa 8.1.2025 obžalovanú A. B. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. E. F. XX, G. C. D., z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1Pv 426/17/5505-71 zo dňa 20.1.2020, doručení Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22.1.2020, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin úverového podvodu podľa § 22 ods. 2 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., že:

ako obchodná zástupkyňa H. I. I., J., E. XX, E., A.: XX XXX XXX (ďalej iba „H., J.“), pracujúca v kancelárii na K. XXX, C. D., s právoplatne odsúdenou A. L. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. B. XXX, G. C. D., rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/7/2020 zo dňa 3. 11. 2021, v mesiaci marec 2016 po tom, čo od žiadateľa o úver C. N., trvale bytom M. XXX, prevzali žiadosť o úver bez záložného práva s rizikovým životným poistením č. XXXXXX na sumu 12.000,- eur, spolu s ďalšími podkladmi k úveru, vrátane potvrdenia o prijme pre zamestnancov vystaveného dňa 7. 3. 2016 spoločnosťou D. A. I., A.: XX XXX XXX, pre svojho zamestnanca - žiadateľa o úver C. N., ktoré obsahovalo informáciu o tom, že C. N. je zamestnaný na dobu určitú od 12. 3. 2015 do 11. 5. 2016 a má nezaopatrené jedno dieťa, A. B. B. následne, vedomá si toho, že toto potvrdenie predstavuje podstatný podklad žiadosti o úverový produkt, a že bude zaslané spolu so žiadosťou o úver na O. J., požiadala C. N. o zabezpečenie ďalšieho, a to nevypísaného potvrdenia o prijme pre zamestnancov opatreného pečiatkou zamestnávateľa D. A. I., A.: XX XXX XXX, ktoré následne po doručení, v rozpore so skutočnosťou, oproti originálu predloženom C. N., aby zabezpečila splnenie podmienok na poskytnutie úveru pre C. N., pozmenila v bodoch, že žiadateľ je zamestnaný na dobu neurčitú a že žiadateľ nemá nezaopatrené žiadne deti, hoci vedela, že sa to nezakladá na pravde, toto potvrdenie následne odovzdala A. L. M., ktorá hoci mala vedomosť o tom, že toto potvrdenie o prijme pre zamestnancov klienta C. N. bolo A. B. B. sfaľšované, aby C. N. spĺňal podmienky na poskytnutie úveru od H., J., žiadosť o úver bez záložného práva s rizikovým životným poistením č. XXXXXX na sumu 12.000,- eur, spolu s potrebnými podkladmi a pozmeneným potvrdením o prijme pre zamestnancov spolu i s novou žiadosťou o spotrebiteľský úver na vybavenie domácnosti s rizikovým životným poistením č. XXXXXX na sumu 1.500,- eur, ktorú v mene klienta C. N. bez jeho vedomia vyhotovila a v jeho mene podpísala a spolu s potrebnými podkladmi a pozmeneným potvrdením o prijme pre zamestnancov, skopírovanými zo žiadosti o úver č. XXXXXX, zaslala do centrály banky a to v presne nezistenej dobe v mesiaci marec 2016 z C. D., pričom na centrálu H., J., boli doručené dňa 18. 3. 2016, kde po preverení podkladov a zistení, že žiadosti neobsahujú pravdivé údaje, boli žiadosti o úvery

zamietnuté, čím v prípade akceptovania žiadosti o úvery by umožnili C. N. získať úverové prostriedky s vedomím, že tento nespĺňa podmienky na ich poskytnutie a spôsobili by H., J., celkovú škodu najmenej vo výške 13.500,- eur,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 8.1.2025. Zahlásené odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 25.2.2025, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27.2.2025, a to nasledovne:

Prokurátor má za to, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní boli produkované dôkazy, ktoré bez pochybností preukazujú aktívnu účasť obžalovanej A. B. na trestnej činnosti, ktorá sa jej kladie za vinu a za ktorú už medzičasom bola právoplatne odsúdená spolupáchateľka skutku A. M..

Obžalovaná bez pochybností podnikla kroky, ktoré smerovali k tomu, aby žiadateľ o úver N., ktorý nespĺňal podmienky na poskytnutie úveru (s čím bola obžalovaná uzrozmeneňá), taký úver získať mohol. Z výsluchu A. M. je zrejmé, že táto konala v zmysle inštrukcií obžalovanej a do potvrdenia o príjme nezasahovala. Spôsob, akým sa potvrdenie o príjme na pobočku H. dostalo, vyplýva aj zo zabezpečenej a nespornej mailovej komunikácie, pričom svedkyňa P. ozrejmila okolnosti, ako bolo čisté tlačivo na pobočku zabezpečované a z koho iniciatívy. Samotná obžalovaná potvrdila svedkyňu P., že podklady pre žiadosti o úvery jej na pobočku boli doručené a aj vzhľadom na výpoveď svedkyne A. M. možno ustáliť záver, že čisté potvrdenie o príjme, upravené v podobe, v ktorej bolo napokon doručené do centrály H., zabezpečila z vlastnej iniciatívy práve obžalovaná. Aj keď sa obžalovaná bráni tým, že v rozhodnom čase mala byť účastná pobytu v Laponsku, je potrebné upriamiť pozornosť na potvrdenie N., J. o transakcii - úhrada ubytovania v P. A., E.. Z tohto potvrdenia nevyplýva čas úhrady, a preto nie je vôbec preukázaný jej argument, že dňa 16.03.2016, do konca pracovného času (16.00), sa na pobočke H. nenachádzala. Naopak, aj ubezpečenie dané P., že podklady obdržala, svedčí, že na pobočke bola v ten deň a že vďaka nej bolo nepravdivé potvrdenie vypracované. Aj keď sa nepodarilo ustáliť, kto konkrétne vpísal do čistého tlačiva údaje, nesporným je fakt, že sa tak robilo na základe iniciatívy obžalovanej.

Obžalovaná jednoznačne podnikla kroky, resp. jednotlivé úkony k tomu, aby osoba nespôsobilá získať úver, tento získala. V komplexe dôkazov je dôležitá nielen výpoveď P., ale aj svedka D. a N.. Obrana obžalovanej v tom, že N. by aj tak úver nezískal, lebo nebol bonitný, lebo šlo o prefinancovanie leasingu, je irelevantná. Taká obrana nie je spôsobilá zvalidovať jej konanie, za situácie, keď jej samotné kroky pri vybavovaní úveru svedčia o opaku. Konala predsa tak, aby problém získať úver bol odstránený, hoci v rozpore s právnym poriadkom. Pri akceptácii jej argumentov by nemala žiadnu logiku jej žiadosť o vystavenie čistého potvrdenia o príjme od zamestnávateľa. Výpoveď obžalovanej je tak vnútorne rozporná. Ako vyplýva aj z výpovede zástupkyne poškodenej, už klamlivý údaj o trvaní pracovného pomeru (na dobu určitú) bol zásadnou prekážkou v možnosti žiadosť o úver schváliť. Podstatnou pre prípad je výpoveď spolupáchateľa skutku, teda odsúdenej A. M., ktorá v zásade konzistentne a zhodne so skoršími výpoveďami, podrobne opísala podstatné skutočnosti ohľadom žalovaného skutku a aktivity obžalovanej. Jej výpoveď korešponduje s výpoveďou P., D. a zabezpečenými listinnými dôkazmi, ktoré na seba logicky nadväzujú, vrátane časových súvislostí.

Nie je možné akceptovať vyjadrenie súdu, že svedkyňa P. mohla mať záujem na výsledku prebiehajúceho trestného stíhania. Súd týmto tvrdením v podstate popiera nepochybný dôkaz v podobe zabezpečenej mailovej komunikácie medzi obžalovanou a P., ktorá komunikácia jednoznačne svedčí o pravdivosti výpovede svedkyne P. a žiadnym spôsobom nezakladá pochybnosti o tom, že táto svedkyňa konala v rámci úverového prípadu v dobrej viere a s čistým úmyslom. Súd vychádza z domnienok, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a neguje exaktný dôkaz, ktorý potvrdzuje pravdivosť výpovede tejto svedkyne. Domnienky súdu sú neakceptovateľné a týmito nekorektne spochybňuje výpoveď tejto svedkyne.

Odsúdená A. M. konala v zmysle inštrukcií obžalovanej a bez aktivity obžalovanej (ktorá je v spise zdokladovaná mailovými správami s P., tiež výpoveďou P., D. a A. M.) by podklady pre spracovanie žiadosti o úver neboli zabezpečené. Obžalovaná konala s vedomím, že žiadateľ o úver nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru a že ňou zvolený postup v podobe zabezpečenia nepravdivého potvrdenia o príjme, nie je súladný s podmienkami banky na získanie úveru. Tiež bola uzrozmeneňá s tým, že v prípade schválenia úveru hrozí reálne vznik škody predpokladanej v skutkovej podstate žalovaného prečinu. Ani obžalovaná neoznačila inú osobu, ktorá by mala vyhotoviť nepravdivé potvrdenie o príjme, ktoré v biano podobe (opatrene len s pečiatkou) žiadala práve obžalovaná. Ona, konajúc v podstatnej

časti osobne (získanie blanco potvrdenia) a v ostatnej časti zrejme v spolupráci s inou osobou (vyplnenie tlačiva), bola strojcom nápadu, ako prekážku brániacu úver získať prekonať a ona túto prekážku aktívne odstránila. Do potvrdenia o prijíme nemohol aktívne zasiahnuť nikto iný ako obžalovaná (resp. s jej vedomím neznáma osoba), aj vzhľadom na vyjadrenie odsúdenej A. M..

Dodal, že v rámci tohto trestného konania, aj vzhľadom na výpoveď znalkyne H. H. I., ňou upravený záver svojho skúmania a ostatné dôkazy vo veci obstarané, je možné konštatovať, že znalecké dokazovanie v tomto prípade nemá zásadný význam. Nielen preto, že písomoznalectvo nie je exaktná veda (výsledkom je dôkaz majúci v zásade iba podporný charakter k ostatným dôkazom), ale aj preto, že v trestnom konaní boli obstarané aj iné relevantné dôkazy a s týmito sa treba vysporiadať v ich komplexe. Nemožno totiž s odkazom na záver znalkyne Q. B. ignorovať ostatné dôkazy, ktoré jednoznačne svedčia trestnoprávnej zodpovednosti obžalovanej, a to minimálne za pomoc (§ 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.) spočívajúcu v zabezpečení nepravdivého potvrdenia o prijíme žiadateľa o úver.

Prokurátor záverom navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a rozhodol postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaná sa k dôvodom odvolania prokurátora písomne vyjadrila prostredníctvom obhajkyne písomným podaním zo dňa 27.3.2025, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27.3.2025:

Obžalovaná sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ktorý považuje za správny, logicky a úplný, reflektujúci na existujúcu dôkazov situáciu, ktorá bola ozrejmenej na hlavných pojednávaniach. Rozsudok okresného súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je správny, vecne a zrozumiteľne odôvodnený a okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k správne záveru a právne posúdeniu nedôvodnosti trestného stíhania voči osobe obžalovanej. Prokurátor odôvodnenie odvolania opiera o domnienky, ktoré sú v zásadnom rozpore so zisteným skutkovým a právnym stavom a okresný súd sa s nimi vysporiadal vo svojom odôvodnení rozsudku. Za tohto stavu odvolanie prokurátora obžalovaná považuje za šikanózný výkon jeho práva, pričom celé odôvodnenie odvolania prokurátora vychádzal len z domnienok, ktoré nie sú podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi.

V tejto trestnej veci považuje obžalovaná za zásadné poukázať na zmenu postoja prokurátora ohľadne znaleckého dokazovania. V odvolaní prokurátor uvádza, že znalecké dokazovanie v tomto prípade považuje za bez významu, nakoľko boli preukázané rozpory vo výpovedi znalkyne H. H. I.. Faktom však ostáva, že obvinenie v danej trestnej veci bolo obžalovanej vznesené práve na základe Dodatku k tomuto spornému znaleckému posudku č. 1/28/2019 zo dňa 25.05.2019 a následne prokurátor celú obžalobu postavil práve na tomto znaleckom posudku, ktorý bol v konaní vyvrátený.

Záver doplnujúceho znaleckého posudku, v ktorom bola obžalovaná znalkyňou označená ako pisateľka sporného dokladu, je konkrétne vyvrátený závermi znaleckého posudku č. 53/2021 a výpoveďou znalkyne I.. Zároveň samotná znalkyňa počas výsluchu uviedla, že na závere svojho doplnujúceho znaleckého posudku netrvá, nakoľko je znalecký záver nesprávny. Preto tu absentuje akýkoľvek dôkaz, ktorý by preukazoval, že potvrdenie o prijíme N. vypisovala obžalovaná, resp., že by tento akýmkoľvek spôsobom pozmeňovala.

Následne prokurátor uvádza, že v tejto trestnej veci obžalovaná svojim aktívnym konaním podnikla kroky, ktoré smerovali k tomu, aby žiadateľ o úvere N. splnil podmienky na jeho získanie. Ani s týmto tvrdením nie je možné súhlasiť. Výpoveďami svedkov bolo preukázané, že s predmetným tlačivom obžalovaná neprišla do styku až do času, kým nebolo začaté trestné stíhanie, a teda nemala faktickú možnosť tlačivo akýmkoľvek spôsobom upraviť, resp. pozmeniť. Žiadne aktívne konanie z jej strany nebolo preukázané a ani konkretizované počas celého trestného konania.

Z dokazovania je nesporné, že v danej veci obžalovaná ani nespracovávala podklady, ktoré boli doručené do centrálnej poškodenej spoločnosti. Táto skutočnosť vyplýva nielen z predložených listinných dôkazov, ktoré preukazovali jej faktickú neprítomnosť na pobočke v C. D., ale aj z výpovede svedkov. K uvedenému je nevyhnutné zdôrazniť, že svedkyňa M. vo svojej výpovedi potvrdila, že v čase doručenia sporných dokumentov sa na pobočke v C. D. obžalovaná nenachádzala a zároveň s doručenými tlačivami neprišla do kontaktu.

Zavádzajúce je aj tvrdenie prokurátora, ktorý uviedol: „...naopak aj ubezpečenie dané P., že podklady obdržala, svedčí, že na pobočke bola v deň, ...“. Z výpovede svedkyne P. vyplýva, že podrobnosti ohľadne doručenia a potvrdenia prijatia sporného tlačiva nevie uviesť, zároveň na otázky kladené na hlavnom pojednávaní, aby konkretizovala, čo jej obžalovaná údajne potvrdila, keď sa nachádzala na zahraničnej ceste, nevedela odpovedať.

Prokurátor vo svojom odvolaní uvádza, že aj napriek tomu, že sa nepodarilo ustáliť, kto konkrétne vypísal do čistého tlačiva údaje, je nesporným faktom to, že sa tak robilo na základe iniciatívy obžalovanej. Takéto tvrdenie je absolútne nepodložené vykonanými dôkazmi. Z dôkazov je zrejmé, že tlačivo zabezpečovala svedkyňa P. a z priznania svedkyne M. je zrejmé, že práve ona zasahovala do údajov v predmetom tlačive. Ak prokurátor tvrdí, že sa nepodarilo ustáliť, kto tlačivo vypísal, je nesporné, že celá obžaloba nedáva zmysel, keďže podľa nej mala pozmeniť tlačivo obžalovaná v bodoch, že žiadateľ N. je zamestnaný na dobu určitú a nemá nezaopatrené deti. Samotný prokurátor tak priznáva vo svojom odvolaní, že chýba objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu. Žiadnym dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní súd nemal preukázané skutkové tvrdenia obžaloby, a teda, že obsah potvrdenia o príjme svedka N. pozmeňovala obžalovaná. Práve naopak, uvedené skutkové tvrdenie je v zásade spochybnené výsledkami znaleckého dokazovania z odboru písomoznalectvo realizovaného nielen Ústavom súdneho inžinierstva, ale aj znalkyňou H. I., ktorá na hlavnom pojednávaní negovala závery svojho znaleckého posudku.

Okrem uvedeného je zrejmé, z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, že do potvrdenia o príjme obžalovaná ani fakticky nemohla zasiahnuť tým, že by do neho niečo dopísala, resp., že by ho pozmenila, keďže v tom čase sa nachádzala mimo pobočky v C. D. a mimo územia Slovenskej republiky. V konaní absentuje akýkoľvek dôkaz, ktorý by potvrdzoval účasť obžalovanej na trestnom čine, a teda dôkaz o zapojení jej vôľovej, resp. vedomostnej zločky v konaní na spáchanie predmetného úmyselného trestného činu.

Z listinných dôkazov je jednoznačne zrejmé, že R. P., vtedy N., aktívne konala s D. D. - nadriadeným pracovníkom N. a žiadala od neho čisté tlačivo. Zároveň je preukázané, že práve D. D. bol v úzkom kontakte s N., cez svedkyňu H., boli rodinnými príslušníkmi. Okrem toho, že P. bola ich rodinná finančná poradkyňa, ktorá ťažila z celej situácie, boli títo ľudia navzájom prepojení a korigovali svoje výpovede práve podľa dôkaznej situácie. Samotná P. vo svojej výpovedi potvrdila, že chcela N. pomôcť. Obžalovaná s N. nekomunikovala a nemala žiadny úmysel, ani snahu mu pomôcť za každých okolností získať úver. Obžalovaná ani nemala vedomosť o tom, že N., H., D. a P. sa navzájom poznajú a sú úzko prepojení. Práve z výpovede svedkyne H. je zrejmé, že tá tlačivo Potvrdenie o príjme zanesla P. na pobočku v S., tá podľa výsledkov prvého znaleckého posudku znalkyne I. tlačivo vypísala a zaslala na pobočku do C. D.. Negáciou záverov dopĺňujúceho znaleckého posudku č. 41/2018 je zrejmé, že pôvodný znalecký posudok znalkyne I. vyvrátený nebol a jeho záverom je, že práve svedkyňa P. bola pisateľkou sporného dokumentu. V tejto trestnej veci je nevyhnutné uviesť, že samotná znalkyňa I. na hlavnom pojednávaní pri svojej výpovedi uviedla, že záver pôvodného znaleckého posudku zmenila po tom, čo ju kontaktoval vyšetrovateľ a ten uviedol, že P. nemôže byť pisateľkou sporného dokumentu. Takéto praktiky považuje obžalovaná za zásadné marenie vyšetrovania a celého trestného konania. Samotný prokurátor by mal nielen na tieto zistenia prihliadať, ale negatívne ich odsúdiť a vyvodit' dôsledky.

V nadväznosti na vyššie uvedené je nesporné, že okresný súd správne vyhodnotil, že P., vzhľadom na jej podozrenie z trestnej činnosti, nemôže byť dôveryhodným svedkom. Pri hodnotení vierohodnosti výpovede svedkyne je potrebné zohľadniť aj okolnosť ohľadne odsúdenej M., ktorá uzatvorila s prokurátorom dohodu o vine a treste účelovo, keďže práve v tom čase bolo vedené proti nej ďalšie trestné stíhanie v podobnej trestnej veci, čo potvrdila aj vo výpovedi na súde. Svedkyňa M., podľa názoru obžalovanej, nerozumie, ani čo bolo predmetom daného trestného stíhania a k čomu sa sama priznala, nielo ešte, aby bola dôveryhodným plnohodnotným svedkom vo vzťahu k osobe obžalovanej.

V priebehu hlavného pojednávania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Zo žiadneho z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nevyplývali skutkové zistenia, ktoré by preukazovali, že obžalovaná mala naplniť všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 222 ods. 2 Tr. zák.. Na základe vyššie uvedeného je odôvodnenie rozsudku v logickom kontexte s vykonaným dokazovaním, z ktorého je zrejmé, že obžalobou nebolo preukázané, že obžalovaná vyplnila sporné tlačivo a ani to, že sporné tlačivo v pozmenenom obsahu potvrdila a zaslala na centrálu za účelom získania úveru pre C. N..

Tak, ako správne uvádza odôvodnenie rozsudku, v uvedenom prípade prichádzajú do úvahy viaceré verzie skutkového deja, a preto je nevyhnutné sa na základe vykonaných dôkazov prikloniť k tej, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia.

Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaná navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom o odvolaní prokurátora bolo vykonané za prítomnosti obžalovanej A. B. B., jej obhajkyne a prokurátora. Prokurátor aj na verejnom zasadnutí zotrval na

podanom odvolaní. V rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací krajský súd totožne s dôvodmi uvedenými v písomne zdôvodnenom odvolaní obžalovanú uznal vinnou a uložil jej primeraný trest. Obžalovaná totožne s obhajkyňou v konečnom návrhu navrhli, aby odvolací krajský súd odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol, a to z dôvodov uvedených v písomne zdôvodnenom odvolaní. Osobitne obhajoba poukázala na to, že sám prokurátor v odôvodnení odvolania konštatuje, že sa nepodarilo spoľahlivo preukázať pisateľa sporného dokladu o príjme svedka N..

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ – prokurátor podal odvolanie. Krajský súd tiež preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátora bolo vyhodnotené ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. por. bolo zamietnuté.

Na úvod krajský súd poznamenáva, že v prípade aktuálne preskúmaného rozsudku odvolacím súdom sa v tejto veci jedná v poradí o tretí vyhlásený rozsudok okresného súdu. Prvým vo veci vyhláseným rozsudkom, sp.zn. 3T/7/2020 zo dňa 9.11.2022 bola obžalovaná A. B. B. uznaná vinnou v zmysle podanej obžaloby z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu 15 mesiacov. Na základe obžalovanou podaného odvolania bol tento prvý vo veci vyhlásený rozsudok okresného súdu uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/26/2023 zo dňa 23.5.2023 zrušený z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. a okresnému súdu bola postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň krajský súd podľa § 325 Tr. por. nariadil, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá iným samosudcom Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Okresný súd druhýkrát vo veci rozhodol rozsudkom, sp.zn. 3T/7/2020 zo dňa 27.11.2023, ktorým obžalovanú A. B. B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Na podklade odvolania prokurátora Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 2To/4/2024 zo dňa 25.9.2024 z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil aj tento druhý vo veci vyhlásený rozsudok okresného súdu a okresnému súdu podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Ako už bolo uvedené vyššie, naposledy okresný súd v tejto trestnej veci rozhodol tretím v poradí vyhláseným rozsudkom, sp.zn. 3T/7/2020 zo dňa 8.1.2025, ktorým obžalovanú A. B. B. z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby prokurátora oslobodil a ktorý je predmetom prieskumu v tomto odvolacom konaní na podklade odvolania prokurátora.

Oboznámiac sa s odvolaním napadnutým naposledy vo veci vyhláseným rozsudkom dňa 8.1.2025, dôvodmi odvolania prokurátora, argumentáciou obhajoby vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora, ako aj celým na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, krajský súd primárne zistil, že okresný súd v tomto prípade postupoval v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia krajského súdu a odstránil pochybenia, ktorých sa v minulosti dopustil. Ďalej krajský súd dospel k záveru, že k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku okresný súd dospel po bezchybnom procesnom postupe. V tomto smere prokurátor neprodukoval žiadne odvolacie námietky a rovnako ohľadne uvedeného žiadne pochybenia nezistil ani odvolací súd. Vo vzťahu k žalovanému skutku okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a pred vyhlásením dokazovania za skončené tak prokurátor, ako ani obžalovaná nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Dôkazy k žalovanému skutku boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Následne okresný súd správne postupoval a nepochybil ani vo fáze hodnotenia dôkazov a tieto hodnotil plne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., teda nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach, dôsledne zohľadňujúc tak okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovanej, ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jej neprospech. Okresný súd potom dospel k správne záveru, že po vykonaní všetkých navrhnutých a dostupných dôkazov sú tu tak vážne pochybnosti o vine obžalovanej ohľadne spáchania žalovaného skutku, že je tu daný dôvod podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre jej oslobodenie spod obžaloby, pretože nebolo bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že skutok spáchala aj obžalovaná A. B. B.. Aj krajský súd zastáva názor, že po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom k žalovanému skutku výsledky vykonaného dokazovania nevyznievajú jednoznačne pre vyslovenie viny obžalovanej, pričom tu absentujú presvedčivé dôkazy pre vyslovenie bezpečného záveru o vine obžalovanej (t.j. vina obžalovanej v tomto prípade vykonanými dôkazmi nebola preukázaná bez akýchkoľvek vážnejších

pochybností a je na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo – v pochybnostiach v prospech obžalovanej). Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol podrobné a správne dôvody, ktoré v danej veci aj podľa názoru krajského súdu správne viedli k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku a s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a nezostáva mu nič iné, iba na tieto správne a vyčerpávajúce dôvody aj v tomto svojom rozhodnutí znovu poukázať a dať ich do opätovnej pozornosti odvolateľovi (prokurátorovi):

Obžalobou sa obžalovanej A. B. B. kládlo za vinu, že po zistení, že žiadateľ o úver C. N. nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru H. I. I., J., ktorej bola obchodnou zástupkyňou (pracovný pomer na dobu určitú, jedno nezaopatrené dieťa), C. N. prostredníctvom R. P. (v tom čase N.) mala žiadať o zabezpečenie ďalšieho, a to nevypísaného potvrdenia o príjme s pečiatkou od zamestnávateľa, ktoré následne za účelom, aby C. N. spĺňal podmienky na poskytnutie úveru, oproti skutočnosti mala pozmeniť tak, že žiadateľ C. N. je zamestnaný na dobu neurčitú a nemá žiadne nezaopatrené deti, predmetné potvrdenie mala následne odovzdať A. L. M., ktorá toto potvrdenie aj spolu so žiadosťou o úver a ďalšími podkladmi zaslala na centrálu H. I. I., J.. Po zistení, že žiadosť o úver neobsahuje pravdivé údaje, bola H. I. I., J. žiadosť zamietnutá.

Obžalovaná A. B. B. popiera spáchanie skutku. Priznala, že v dobe skutku komunikovala s R. P. ohľadne žiadateľa o úver C. N. a mala vedomosť o tom, že tento nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru. Jednalo sa však o štandardnú komunikáciu, v rámci ktorej uviedla možné riešenia, s R. P. sa nikdy nebavili v tom smere, že je potrebné doručiť čisté tlačivo – potvrdenie o príjme. V čase, keď boli do pobočky H. I. I. J. doručené podklady k žiadosti o úver, sa na pobočke nenachádzala, ani tieto podklady vrátane žiadosti o úver nespracovávala a následne neodosielala na centrálu ich spoločnosti. Konkrétne dňa 16.3.2016 mala zabezpečené ubytovanie v E. (čo potvrdzuje platba platobnou kartou ubytovaciemu zariadeniu) a nasledujúci deň 17.3.2016 v ranných hodinách o 8.00 hod. mala plánovaný transfer na letisko do Viedne z dôvodu odchodu do zahraničia. Túto záležitosť žiadateľa o úver C. N. riešila za ich pobočku H. I. I., J.. A. L. M. (menovaná už bola v tejto trestnej veci za uvedené právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/7/2020 zo dňa 3.11.2021).

Obžalovanou A. B. B. bol do tohto trestného konania predložený znalecký posudok vypracovaný dňa 27.5.2021 v odbore písomznanectvo Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, zastúpeného znalkyňou Q. B. B.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že textové a číselné zápisy na origináli písomnosti Potvrdenie o príjme pre zamestnancov na meno C. N. zo dňa 7.3.2016 jednoznačne nevyhotovila A. B. B..

V tejto trestnej veci bol pôvodne znalkyňou z odboru písomznanectvo H. H. T. I. vypracovaný Doplnok č. 1/28/2019 zo dňa 25.5.2019 k znaleckému posudku č. 41/2018 zo dňa 20.9.2018 so záverom, že pisateľkou spornej písomnosti Potvrdenie o príjme pre zamestnancov zo dňa 7.3.2016 je s vysokou mierou pravdepodobnosti A. B. B. (znalkyňa bola do konania pribratá v prípravnom konaní vyšetrovateľom). Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní však už menovaná znalkyňa na takomto závere znaleckého posudku nezotrvala, pričom v rámci výpovede podrobne uviedla viaceré faktory, mylné informácie, či pochybenia, ktoré mali za následok záver, ktorý prezentovala v písomne podanom Doplnku k znaleckému posudku. Takýto pôvodný záver znalkyne H. H. T. I. v Doplnku k znaleckému posudku, že pisateľkou spornej písomnosti je s vysokou mierou pravdepodobnosti A. B. B., vyhodnotila ako nesprávny aj znalkyňa z odboru písomznanectvo Q. B. B. z Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity. Podľa Q. B. B. znalkyňa H. H. T. I. dospela v Doplnku k znaleckému posudku k nesprávnemu záveru o pisateľke spornej písomnosti A. B. B. z dôvodu, že z dopĺňujúcich porovnávacích materiálov nevytlúčila tie zápisy, ktoré nevyhotovila A. B. B. (čo korešponduje aj s vyjadrením znalkyne H. H. T. I. k dôvodom, pre ktoré nezotrvala na záveroch písomne vypracovaného Doplnku k znaleckému posudku).

Svedkyňa A. L. M. (v tejto veci už právoplatne odsúdená na základe súdom schválenej dohody o vine a treste uzavretej medzi v tom čase obvinenou A. L. M. a prokurátorom) vypovedala, že podklady k žiadosti o úver žiadateľa C. N. vrátane sporného Potvrdenia o príjme boli na ich pobočku doručené poštou. Ona potvrdenie o príjme nevypisovala a nemá vedomosť o tom, kto toto vypísal. Ona vypísala žiadosť o úver žiadateľa C. N. a spolu s doručenými podkladmi túto za účelom schválenia úveru odoslala na centrálu H. I. I. J.. V čase, keď boli podklady od žiadateľa o úver C. N. doručené na ich pobočku a ona následne po vypracovaní žiadosti tieto odoslala na centrálu, obžalovaná na pobočke prítomná nebola, v tom čase bola niekde preč, a preto nemala možnosť zasiahnuť do tlačív, ktoré boli doručené na pobočku.

Tvrdenia tak obžalovanej A. B. B., ako aj svedkyne A. L. M., že obžalovaná A. B. B. v čase doručenia podkladov vrátane Potvrdenia o príjme žiadateľa C. N., ako aj následne v dobe spracovania žiadosti a jej odoslania na centrálu H. I. I., J. sa na ich pobočke v C. D. nenachádzala, potvrdzujú aj listinné dôkazy založené do spisu. Z predloženého potvrdenia o zrealizovaní transakcie debetnou kartou N. U. E., J. vyplýva, že majiteľ účtu A. B. B. dňa 16.3.2016 (čas neuvedený) autorizovala platbu u obchodníka V. P. A. recepcia (v tento deň bola obžalovaná v uvedenom zariadení ubytovaná z dôvodu, že na ďalší deň 17.3.2016 mala v ranných hodinách plánovaný transfer na letisko do Viedne, odkiaľ odlietala na zájazd do Laponska). Z e-mailovej komunikácie sa zisťuje, že obžalovaná potvrdila účasť na leteckom zájazde do Laponska v období od 17.3.2016 do 21.3.2016, s odletom z Viedne dňa 17.3.2016 o 11:55 hod. Z výpovedí ďalších v tomto trestnom konaní vypočutých svedkov C. N., ktorého sa predmetný úver bezprostredne týkal, resp. D. D., A. H., ktorí prišli do kontaktu s vybavovaním úveru pre C. N., vyplýva, že menovaní v súvislosti s týmto úverom osobu A. B. B. nespomínali.

V konaní bola vypočutá aj svedkyňa R. P. (v tom čase N.), ktorá sa aktívne podieľala na vybavovaní tohto úveru pre žiadateľa C. N. a v tejto súvislosti aj komunikovala s obžalovanou A. B. B.. Svedkyňa vypovedala, že po tom, ako bolo zistené, že C. N. nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru (pracovaný pomer na dobu určitú), jej obžalovaná A. B. B. uviedla, že niečo vymyslí a navrhla, aby si C. N. zabezpečil čisté tlačivo od zamestnávateľa, opatrené iba pečiatkou zamestnávateľa. Obžalovaná A. B. B. takéto tvrdenie svedkyne R. P. popiera. Jedná sa tu o tvrdenie svedkyne R. P. proti tvrdeniu obžalovanej A. B. B.. Za tohto stavu však hodnovernosť svedkyne R. P. spochybňuje skutočnosť, že v rámci záverov prvotne v tomto trestnom konaní vypracovaného znaleckého posudku znalkyňou z odboru písomoznalectvo H. H. T. I. pod č. 41/2018 zo dňa 20.9.2019 sa ako pisateľka sporného Potvrdenia o príjme pre zamestnancov na meno C. N. zo dňa 7.3.2016 uvádza R. P. (v tejto súvislosti krajský súd uvádza, že neskôr v rámci Doplnku k znaleckému posudku znalkyňa za pisateľku sporného Potvrdenia označila A. B. B., na ktorom závere však už potom neskôr nezotrvala a tento korigovala z dôvodov, ktoré konkrétne prezentovala pri výsluchu na hlavnom pojednávaní). Aj keď R. P. v tejto trestnej veci nikdy reálne stíhaná nebola, pri takomto zistení nemožno vylúčiť jej osobný záujem na tomto vedenom trestnom konaní a jeho výsledku (pretože bolo nespochybniteľne preukázané, že C. N. si zabezpečil čisté Potvrdenie s pečiatkou zamestnávateľa, v rámci tohto boli následne dopísané nepravdivé údaje ohľadne jeho pracovného pomeru tak, aby mu bol úver poskytnutý a po zistení, že C. N. v skutočnosti podmienky na poskytnutie úveru nespĺňa, mu úver v konečnom dôsledku poskytnutý nebol). Vyššie uvádzané tvrdenie svedkyne R. P. nebolo podložené iným hodnoverným dôkazom, takýto v obsahu spisového materiálu zistený nebol.

Za takto aj krajským súdom zisteného a vyhodnoteného existujúceho dôkazného stavu tu potom absentuje dôkaz, resp. suma dôkazov, ktoré by spoľahlivo, bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukazovali vinu obžalovanej ohľadne spáchania žalovaného skutku tak, ako sa jej to obžalobou kládlo za vinu, a je plne dôvodným aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovanej) a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť tak, ako rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom.

V ostatnom krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorého argumentáciou sa v celom rozsahu stotožňuje a považuje ju za správnu, zodpovedajúcu stavu veci. Nakoľko rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd v tomto svojom rozhodnutí ďalej odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu neopakuje, na toto len odkazuje a v rámci tohto svojho rozhodnutia sa krajský súd primárne v konkrétnostiach zameral na vysporiadanie sa s odvolacou argumentáciou odvolateľa (prokurátora).

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.